

Jakten på skatten

Flott
innledning.

I det ene øyeblikket var jeg lei meg, mens i det andre tenkte jeg på noe rart. Hallo, jeg var i en begravelse. Jeg kan jo ikke tenke på andre ting nå, men jeg tenkte hele tiden på hva bestefar hadde fortalt meg før han døde. Jeg husker ikke hva det var, men det var noe spennende og interessant. Hva var det han hadde fortalt meg som var så spesielt? Nei, nå måtte jeg gi meg og følge med på begravelsen. Jeg så til siden der mamma og pappa sto, så tok noen hånden min, og det var Ludvig. Ludvig var min aller beste venn. Faktisk min eneste, men han var mye tøffere enn meg. Både Ludvig og jeg gråt, selv om bestefar ikke var Ludvig sin. Bestefar var på en måte også Ludvig sin, fordi de kjente hverandre så godt og derfor fikk Ludvig være med i begravelsen. Jeg hadde aldri vært i en begravelse, men det hadde Ludvig. For cirka et år siden da farmoren hans hadde fått hjerteinfarkt og to år før ~~da~~ onkelen hans hadde fått kreft. Nå er det første gang jeg opplevde at noen familien min dør. Det var rart og jeg hadde ikke peiling på hva man gjorde i en begravelse. Presten sto foran og bablet om Gud og alt sånt om døden og himmelen. Jeg trodde ikke på Gud, faktisk visste jeg nesten ikke engang hvem Gud var. Alt jeg visste var at han hadde skapt jorda, men det trodde ikke jeg på. Faktisk vet jeg ikke hva jeg tror på. Nå så jeg at de senket kista til bestefar og moren min kastet en rose ned til kisten, mens tanten min kastet jord på kisten. Jorden hun kastet på kisten var sikkert noe sånn hellig jord. Jeg visste ikke mye om Gud, men jeg visste mye om andre ting, jeg gikk tross alt på ungdomsskolen i niende. Ludvig og jeg går begge i niende, vi har gått på samme skole siden første og i samme barnehage.

Mig
hva

Da vi kom hjem fra kirken var jeg veldig stille, jeg gamet i hvert fall ikke på PC-en som jeg vanligvis gjør. I dag hadde det vært en lang og trist dag, og i morgen var det tirsdag og jeg gruet meg til skolen. Mamma og pappa bablet om hva de skulle gjøre med huset til bestefar, og jeg visste de ville selge huset. Etter skolen neste dag, tok Ludvig og jeg følge hjem. "Du Erlend, husker du skatten bestefaren din fortalte oss om?" "Ja", sa jeg, og skjønnte at det var det jeg drev og tenkte på i begravelsen. "Så, jeg tenkte at vi skulle lete etter den", sa Ludvig. "Ja, det gjør vi", sa jeg kjempespent.

Neste dag, ^{to} 2 dager etter begravelsen, gikk Ludvig og jeg inn i det gamle huset til bestefar. Inni huset lå det bilder av båter og bestefar var på de fleste bildene. Han hadde vært en fisker nede ved havna og hadde reist langt av sted på lange ferder. Vi gikk opp på rommet hans og så en kiste med flasker. Vi tømte alle flaskene og oppi dem lå det kart. Noen var fra Afrika og noen var fra Sverige. "Norge!" ropte Ludvig høyt. Han hadde funnet et skattekart over et sted i Norge. "Bjørkeskogen" sto det på kartet. "Bjørkeskogen, det ligger jo rett i nærheten", sa Ludvig overrasket. Vi tok med kartet og stormet ut av huset til bestefar. Vi dro ned til "Bjørkeskogen" og begynte å gå langt innover i skogen. "Kom!", ropte Ludvig langt foran meg. "Ja da, jeg er bare litt sliten", ropte jeg med hes og tørr stemme. Jeg var både tørst og sliten av å gå, men Ludvig bare løp langt foran meg. "Kan vi ta en pause og se på kartet?" spurte jeg. "Greit da", sa Ludvig som om jeg var helt umulig.

Vi satte oss ned og tok en titt på kartet. "Hvor langt tror du det er igjen?" spurte jeg, for det var jo nesten Ludvig som var sjefen og som visste nesten alt her. "Vi har et stykke igjen, men vi har sikkert gått over halvveis", sier Ludvig for å få meg til å tro at det ikke

er så ille. "Vi får begynne å bevege oss", sa Ludvig og reiste seg opp og tok hånda frem for å hjelpe meg opp.

Vi begynte å gå til vi så noen komme. Det var veldig tydelig at det var noen der da det kom noen i en blå og rød jakke gående. Så kunne vi se hvem det var. Det var nemlig Ola og Børre. Ola og Børre var de store bøllene i niende, og var naboene mine. Jeg bor imellom dem. "Hva gjør dere her da?" spurte Børre, mens han sagget med buksa og spyttet ut tyggisen sin på bakken og moset den med foten. "Ingenting", svarte jeg raskt. "Vi bare går en tur", sa Ludvig for å gi en god grunn til å være her. "Hva gjør dere her da?" spurte Ludvig for å prøve å være tøff. "Vi skal røyke", svarer Ola og tar fram en røyk og en lighter. Ola og Børre røykte hele tiden og alle visste det, for det var en måte de tøffet seg på. Så tente han en røyk til seg selv. "Hit med en", sa Børre og pekte på røyken. Så tente Ola en til Børre. "Kom så stikker vi, vi gidder ikke henge med disse snørningene", sa Børre. "Vent", sier Ola raskt. "Hva er det du har der da?" spør Ola og slenger hodet opp. "Ingenting", sier Ludvig. "Vis oss da", sa Børre og prøver å rappe det fra Ludvig. "Nei", sier Ludvig og gir seg ikke. Før vi rekker å si noe mer tar Børre fram hånda si og slår til Ludvig hardt i trynet med neven. "Har du også lyst på bank", spør Børre (meg og tar) og slår etter meg i magen. Så dytter han meg ned i bakken og spytter på meg. "Dere kommer ikke unna med dette", sier Ludvig. "Det er ikke verdt det", sier jeg lavt for jeg vil ikke få mer bråk. Jeg hadde vondt i magen og det var tungt å puste. Det føltes som om jeg blødde masse, men da jeg så på magen min var det ikke noe. Så tok Ola tak i kartet. "Så det er et skattekart", sa Ola og rev det i fille biter. "Nei, ikke gjør det, vi kan jo lete vi", sa Børre. "Såne barnslige skatter er ikke for oss", sa Ola og hev fra seg bitene til kartet. "Kom, vi stikker", sa Børre.

Etter at Børre og Ola hadde stukket prøvde Ludvig og jeg å sette sammen karet. Det tok litt tid, men vi fikk det til. "Vi er omtrent her, og skatten ligger der", sa Ludvig glad. "Det er rett i nærheten av her jo", svarte jeg. "Det ligger omtrent 10 skritt unna" Vi telte skritt "en...to...tre...fire...fem...seks...syv...åtte...ni...og....ti". Så begynte vi å grave. Vi hadde ikke mye å grave med, men vi gravde med hendene. Etter en stund traff vi noe hardt. "Skatten, vi fant skatten", ropte Ludvig da vi hadde fått opp kisten og sett alt gullet og noen gamle mynter.

Så var det en lang og tung tur hjem, men vi kom oss hjem. Da vi kom hjem leverte vi skatten til et museum og ble belønnet godt. Dagen etter var jeg på gravplassen til bestefar. Det var synd at han ikke fikk oppleve at jeg fant skatten, men jeg vet at han følger nok med på meg et eller annet sted der oppe.

Kjempesucces fortelling.